

Regulació de la professió de fisioterapeuta a Andorra

David FIGUEREDO i PARIENTE

Gràcies per convidar-nos i per donar-nos l'oportunitat d'expressar el sentiment i les inquietuds del nostre Col·legi.

Començaré a explicar com ha estat el recorregut del Col·legi de Fisioterapeutes que, com la resta de col·lectius, ha passat d'associació a col·legi. Encara no som Col·legi Oficial, però esperem ser-ho que d'aquí a pocs dies, o setmanes. El nostre col·lectiu ha viscut un canvi molt important els últims anys. En menys de deu anys hem passat de ser quinze membres a ser seixanta col·legiats. Hi ha professionals que exerceixen a Andorra en l'àmbit públic que no estan col·legiats. Que no són ni millors ni pitjors. Estem parlant d'una borsa de professionals que ha crescut exponencialment des de principis dels noranta fins avui. Recordo les primeres assemblees que fèiem a finals dels anys noranta, quan jo vaig començar a treballar i que érem tots *fisios* que ens reuníem per veure si podíem negociar unes condicions millors, si podíem tenir una estructura millor.

Això evidentment ha canviat moltíssim. Com us he dit, hi ha diferents tipus d'exercici. La gran majoria de fisioterapeutes són liberals o assalariats, després n'hi ha un nombre important que treballa al SAAS, dins el servei de l'administració de l'hospital, i també n'hi ha en entitats parapúbliques com l'Escola de Meritxell, en institucions, etc.

Les funcions del Col·legi són les funcions comunes a la resta de col·lectius: vetllar per la bona marxa de l'exercici de la professió a través del codi deontològic, la formació continuada, etc. Nosaltres, la junta de fa cinc anys, hem volgut donar molta importància a la formació continuada. Creiem que podia ser un reclam important, perquè hi ha molts professionals que no estan col·legiats. I vam pensar que si fèiem o oferíem des del Col·legi aquest tipus de serveis tindríem tots les mateixes formacions, i tindríem clar quina és la forma d'exercir a Andorra, perquè això ha canviat moltíssim.

El Col·legi de Fisioterapeutes forma part de la Comissió de reconeixement de títols. Creiem que és una missió important. Cada cop que hi ha una demanda d'exercici, el Govern ens truca i ens demana un informe per valorar la formació de la persona que vol començar a treballar a Andorra un cop ja se sap que té l'autorització per exercir-hi.

I bé, seré molt general. Parlaré de la falta de regulació de la professió. Parlaré també de com la Llei d'inversió estrangera pot afectar el nostre col·lectiu i les professions sanitàries, de com la falta de normativa que reguli quin tipus de professionals sanitaris tenim al país ens pot afectar amb aquesta nova llei.

I també parlaré de la iniciativa que va tenir el Col·legi d'enviar un esborrany de regulació de la professió al Ministeri de Salut. Fa dos o tres anys que vam fer l'esborrany i el vam presentar al ministeri, i encara no n'hem tingut resposta. Nosaltres no tenim cap problema amb la Llei d'inversió estrangera, al contrari, pensem que és bo obrir-se a nous mercats de negoci. Ara bé, pensem que les professions sanitàries han d'estar emparades per un marc legal. No és el mateix que vingui un empresari a obrir una empresa o a oferir un servei o una botiga que que vingui una persona que vol obrir una clínica o que vol obrir una consulta mèdica. Nosaltres creiem que les professions sanitàries s'han de tractar d'una manera diferent de la resta. No vull que se m'interpreti com a corporativista. Simplement vull expressar la idea que les professions sanitàries tenen una importància en el dia a dia de la societat; el dret a la salut és un dret fonamental. Per això creiem que aquestes professions han d'estar regulades i legislades de manera diferent.

Ara mateix no tenim cap tipus de regulació. La nostra professió només està regulada per un petit article de la Llei de salut, que es va modificar el 2009 i que parla de la necessitat d'aquesta regulació. Però parla d'una regulació molt àmplia i poc específica. Regula l'exercici de la professió, però no regula quins tipus de professions sanitàries tenim. Regula l'obligació de tenir l'assegurança de responsabilitat civil, l'obligatorietat de col·legiar-se, diu quina és la funció, però no regula quines són les seves competències, quins actes es poden fer al marge de la titulació de cada professional, quines són les tasques pròpies. Aquesta regulació és molt important en tots els àmbits, tant públic com privat, perquè aportarà una millora de la qualitat assistencial i garantirà que tots els professionals sanitaris compleixin la Llei de competències necessàries. I diferenciarà clarament les diferents professions que formen part del sistema de professions sanitàries. Amb això vull dir que és molt important que des del Ministeri de Salut o des de l'Administració se sàpiga molt bé quines són les diferents professions sanitàries que tenim i quines són les seves funcions. Avui en dia no sabem si un fisioterapeuta pot posar o no una injecció. No sabem si un infermer pot fer una manipulació o un massatge. Això no està regulat ara mateix. No sabem qui ho pot fer. Per això nosaltres, tot i que el Col·legi vetlla per la bona praxi, creiem que ha d'estar legislat des de l'Administració com a marc regulador més important, perquè quedi ben establert.

Com us he dit abans, el Col·legi va fer un esborrany en què regulava el que era la professió. No sé com ho tenen la resta de professions sanitàries, però pel que he vist avui, es troben en la mateixa situació. Creiem que amb tot el que s'està reformant, aquest és un tema que s'hauria de començar a abordar. Seria interessant que ens poséssim a treballar de seguida en una regulació de les professions sanitàries perquè el dia de demà, amb la Llei d'inversió estrangera, el nostre sistema sanitari estigui més clar.

I la regulació de la professió també ens ajuda a lluitar contra l'intrusisme. La nostra professió té moltíssim intrusisme, tant d'execució com de praxi. La línia que separa el professional que fa teràpia de salut del que fa tractaments d'altres tipus pot crear molta confusió i inseguretat dins la professió. Per això, la llei que reguli la professió ho ha de tractar. Ara el Govern està molt interessat en el turisme de salut, en el *wellness*. Però creiem que això és com un calaix de sastre. En

aquest àmbit hi poden treballar diversos professionals, i això s'hauria de regular una mica més. El Ministeri de Salut treballa en el nou marc de regulació sanitària i hi ha un apartat que regula els centres sanitaris.

Els centres *wellness* queden al marge dels centres sanitaris i nosaltres vam demanar si tenien alguna regulació. Creiem que és important regular-los, perquè aquests centres donen molts serveis de molts tipus i hauríem de saber quins professionals hi treballen, quines professions tenen, quins serveis ofereixen, quines condicions haurien de tenir aquests centres per poder ser centres amb un mínim de seguretat sanitària.

Després, en el nou marc andorrà d'atenció sanitària, el Col·legi està treballant amb el Ministeri de Salut, almenys ens estem reunint periòdicament i estem relativament contents, entre cometes, perquè sembla que compten amb els col·lectius implicats, sobretot pel que fa a la creació de la cartera de serveis. A Andorra la cartera de serveis no existeix. Existeix en tots els països desenvolupats que tenen un sistema de salut públic i privat. La cartera de serveis és el conjunt d'actes als quals el Ministeri de Salut dóna finançament o valor perquè es puguin aplicar a la societat. La cartera de serveis dirà quants psicòlegs necessita el nostre país, quants traumatòlegs, etc. A més a més, ha de dir quins dels actes que fan aquests col·lectius són de finançament públic, d'interès general, i si n'hi ha del sistema privat que passaran al sistema públic, quins considera que són una necessitat pública o del país. Però això, per al Col·legi de Fisioterapeutes la cartera de serveis té moltíssima importància. Volem intentar treballar conjuntament amb el ministeri per poder-la organitzar, tot i saber que la cartera de serveis que es defineixi no serà una cosa fixa, sinó que anirà canviant.

Ja he dit que no tenim cap problema amb la Llei d'inversió estrangera. La Llei de creació de col·legis pensem que és important perquè mentre no hi hagi una regulació marc, almenys que hi hagi els col·legis que puguin controlar. I que els col·legis puguin tenir una bona relació amb l'Administració. I si tenim les lleis i els marcs reguladors millor.

Pel que fa al diàleg entre col·lectius, pensem que és important. Sobretot entre els col·lectius sanitaris. L'estructura sanitària és molt més important del que la societat pensa, i els col·lectius sanitaris hem de col·laborar conjuntament per donar assistència, i assistència de qualitat, a la societat andorrana.

Amb la nova Llei d'inversió estrangera i altres, hem de veure com gestionen la sanitat privada, avui gairebé inexistent a Andorra, entre els col·legis, com s'han de regular els nous professionals que vindran i les diferències d'exercici que hi haurà. Fins avui ha estat molt fàcil. O treballes pel teu compte o treballes per a l'Administració. A partir d'ara, amb la sanitat privada, hi haurà nous tipus d'exercici. Hi haurà exercicis pluridisciplinaris en les noves clíniques privades. Pel que fa a l'assegurança, nosaltres estem gestionant integrar-nos al Col·legi de Catalunya perquè la seva assegurança ens cobreixi. La Llei ens obliga a estar assegurats, i ara ho estem individualment, perquè estem esperant que el Col·legi sigui oficial del tot.

Com a autocrítica, no ens hem donat a conèixer prou i hem crescut molt ràpidament. Tenim fisioterapeutes a Andorra que no tenen feina.

David FIGUEREDO i PARIENTE,
fisioterapeuta i president del Col·legi de Fisioterapeutes
i Cinesiterapeutes d'Andorra